

A.40. POLÍTIQUES D'HABITATGE SOCIAL

Un dels efectes de la recessió econòmica generada per la crisi del sector financer ha estat l'increment de la demanda d'habitatge social i, en concret, en règim de lloguer. Ara bé, les mateixes administracions reconeixen la insuficiència del nombre d'habitatges socials existents per atendre la demanda de les famílies que no tenen prou recursos econòmics per acudir al mercat lliure.

Paradoxalment, les polítiques d'ajuts per garantir l'accés a l'habitatge s'han orientat en la direcció oposada al que es podria esperar ateses les circumstàncies. Els governs, lluny d'incrementar els ajuts socials per a persones vulnerables, han pres mesures com ara la supressió d'ajuts adreçats als joves (renda bàsica d'emancipació) o bé han deixat de convocar periòdicament altres ajuts i únicament n'han permès la pròrroga en el cas de les persones que ja el tenien reconegut (prestació permanent per al lloguer).

El nombre d'habitatges socials continua sent insuficient per atendre la demanda

El Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, va suprimir la renda bàsica d'emancipació per a les sol·licituds posteriors a l'1 de gener de 2012. Els antics beneficiaris, però, continuen rebent l'ajut fins que assoleixin l'edat de trenta anys, exhaureixin el termini de quatre anys o superin el límit d'ingressos anuals establert.

Les queixes tramitades enguany amb relació a la renda bàsica d'emancipació reiteren els

mateixos problemes que els assenyalats en els informes dels anys anteriors. Aquest any, a més, s'ha plantejat el retard de l'Administració a resoldre les sol·licituds de la renda bàsica d'emancipació. Arran de les queixes per manca de resposta a la sol·licitud de l'ajut, s'ha detectat que algunes sol·licituds han estat resoltes amb un retard excessiu, que en alguns casos ha arribat a trenta mesos. Cal posar en relleu que l'article 4 del Reial decret 1472/2007, de 2 de novembre, estableix un termini màxim de dos mesos perquè l'administració competent instrueixi i resolgui les sol·licituds.

Els problemes en la gestió dels ajuts no poden repercutir negativament en els drets dels sol·licitants

Quan finalment es van resoldre aquests expedients, la resolució havia de ser denegatòria de l'ajut perquè es va emetre passat el 15 de juliol de 2012, data límit que estableix el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, pel qual es va suprimir la renda bàsica d'emancipació.

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya va manifestar al Ministeri de Foment el seu desacord per l'aprovació sobtada del reial decret llei esmentat. La data límit fixada va impedir que moltes persones obtinguessin l'ajut, tot i haver-lo sol·licitat dins de termini, a causa d'un retard en la resolució dels expedients per problemes de gestió durant la tramitació i en cap cas imputables als sol·licitants. Fruit d'aquestes converses, la Generalitat va acordar amb el Ministeri que aquelles sol·licituds que no s'haguessin resolt abans del 15 de juliol de 2012 per motius de tramitacions informàtiques es podien resoldre favorablement, si els sol·licitants complien els requisits.

Queixa 06589/2012 i 06024/2013

En ambdós casos, les sol·licituds de renda bàsica d'emancipació presentades abans de l'1 de gener de 2012 van ser denegades perquè l'Administració les va resoldre després del 15 de juliol del 2012, data límit que estableix el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

El Síndic va indicar que el motiu pel qual les persones interessades no podien obtenir l'ajut havia estat la lentitud en la tramitació dels expedients per part de l'Administració. Atès que l'Agència de l'Habitatge de Catalunya havia acordat amb el Ministeri de Foment que els casos d'endarreriment per mal funcionament del programa informàtic per gestionar l'ajut serien un motiu d'excepció de l'aplicació de l'article 36.1 del Reial decret llei 20/2012, el Síndic va suggerir a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya que els supòsits objecte de queixa fossin tractats de la mateixa manera.